

35 fyrirtæki, eftir því sem eðlilegt og hentugt þykir hverju sinni. Haldi hann auk þess 15. febr. fullu kaupi hjá blaðinu.

Allt að helmingi þess fjár, sem til úthlutunar kemur, má verja til að útvega Bláðamannafélagi Íslands vistlegan samastað og handbókasafn. Sé eigi af löggjafarinnar hálfu séð fyrir afkomu þeirra blaðamanna, sem vegna sjúkdóms eða örorku verða að láta af starfi fyrir aldur fram, má verja þessum hluta sjóðsteknanna til styrktar þeim blaðamönnum, sem svo er ástætt um, eða til ættingja látinna blaðamanna.

Er veittur er utanfararstyrkur, skal að jafnaði leitast við, að blaðamanni þeim, sem styrksins nýtur, verði gert kleift að dveljast utanlands eigi skemur en þrjá mánuði. Skal hann senda stjórn Bláðamannafélagsins skýrslu um ferð sína og störf og birta ritgerð í ársriti um málefni þau, er hann hefur einkum lagt stund á í ferðinni.

5. gr.

Stjórn og framkvæmdir sjóðsins annast sérstök nefnd, skipuð þremur mönnum, er kosin sé á aðalfundi Bláðamannafélags Íslands til eins árs í senn. Þá skal og kosinn varamaður í nefndina.

Endurskoðendur Bláðamannafélagsins skulu og hafa með höndum endurskoðun sjóðsins. Gjaldkeri nefndarinnar, — en hún skiptir sjálf með sér störfum —, skal annast fjárreiður sjóðsins og reikningshald.

Engin ákvörðun sjóðsnefndar er gild, nema samþykki meiri hluta félagsstjórnar komi til á formlegum fundi.

6. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands. Þó má einnig verja fénu til hagkvæmra verðbréfa, sem tryggð séu með ábyrgð rikissjóðs eða bæjar- og sveitarfélaga, þannig að jafngilda þyki ábyrgð rikissjóðs.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta á skipulagsskrá þessari og hún birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

36

20. febr.

REGLUGERÐ

um jarðræktarsamþykktir.

I. KAFLI

Markmið samþykktar og verkefni.

1. gr.

Búnaðarsamböndum er heimilt að setja samþykkt um, að sambandið taki að sér ákveðnar ræktunarframkvæmdir á sambandssvæðinu.

Jarðræktarframkvæmdir þær, sem hér um ræðir, eru:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðarframræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um, hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnsluaðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða. Nær það til fullnaðar- 36
vinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2. 20. febr.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo að þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Undirbúningur að stofnun jarðræktarsamþykktar.

2. gr.

Nú ákveður aðalfundur búnaðarsambands að koma á jarðræktarsamþykkt fyrir sambandssvæðið, og skal þá stjórn sambandsins semja frumvarp að jarðræktarsamþykkt á grundvelli laganna og þessarar reglugerðar. Frumvarpið skal senda formönnum allra hreppabúnaðarfélaganna innan sambandsins. Jafnframt sé þeim tilkynnt, að frumvarpið verði tekið til fullnaðarafgreiðslu á næsta aðalfundi sambandsins.

3. gr.

Formönnum hreppabúnaðarfélaganna ber að boða til almenns fundar í félagi sínu. Í fundarboði skal tekið fram, að frumvarp til ræktunarsamþykktar verði til umræðu og afgreiðslu. Skal til fundarins boðað með nægilegum fyrirvara og félagsmönnum gefinn kostur á að kynna sér samþykktina. Skal tilkynna í fundarboði, hvar samþykkt liggi frammi til sýnis fyrir félagsmenn.

4. gr.

Fundur telst lögmætur, ef fullnægt er ákvæðum gildandi laga hlutaðeigandi félags um lögmæti aðalfundar. Þar skal samþykktin borin undir atkvæði mætttra félagsmanna, og samþykki meiri hluta þeirra hana í öllum aðalatriðum, er ákveðin þátttaka hlutaðeigandi hreppabúnaðarfélags í ræktunarsamtökunum. Gildir ákvörðun fundarins sem umboð fyrir fulltrúa þess á aðalfundi búnaðarsambandsins til lokaákvæðana og atkvæðagreiðslu um stofnun ræktunarsamþykktar.

5. gr.

Þegar frumvarp að samþykkt hefur fengið áðurgreindan undirbúning samkvæmt 2.—4. grein þessarar reglugerðar og hlotið samþykki meiri hluta hreppabúnaðarfélaganna á sambandssvæðinu, skal það lagt fyrir aðalfund sambandsins.

Samþykki löglegur aðalfundur frumvarp að samþykkt með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæða atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn sambandsins senda samþykktina Búnaðarfélagi Íslands, er leitar á henni staðfestingar landbúnaðarráðherra.

6. gr.

Nú eru komnar fram kröfur frá einu eða fleiri hreppabúnaðarfélögum um skiptingu búnaðarsambandsins í samþykktarsvæði og liðinn er sá frestur, er um getur í 3. gr. laganna, 1. mgr., og skal þá stjórn búnaðarsambandsins gera tillögu um slíka skiptingu.

Skal skiptingu þannig hagað, að tekið sé sem bezt tillit til aðstöðu hreppabúnaðarfélaganna til notkunar á sameiginlegum vélakosti og til félagslegs samstarfs um framkvæmdir þær, er vinna á, en stefnt skal að því, sé þess kostur, að sýslufélög geti orðið samþykktaraðili fyrir sig eða tvö eða fleiri hreppabúnaðarfélög óskipt. Jafnframt skal þess gætt, að ekkert byggðarlag á sambandssvæðinu verði útilokað frá þátttöku í ræktunarsamþykkt. Þó er heimilt, þar sem vænta má, að frambúðaraðstaða til samgangna og milliflutnings véla hindri sameiginlega notkun fleiri hreppabúnaðarfélaganna á þeim, að eitt hrepps-búnaðarfélag sé samþykktarsvæði,

36 enda séu nægileg verkefni að dómi Búnaðarfélags Íslands fyrir eina vélasamstæðu 20. febr. um langt árabil og tryggt þyki, að vélarnar verði starfræktar að fullu.

7. gr.

Nú hefur sambandsstjórn gert tillögur um skiptingu búnaðarsambands í ræktunarsambönd, og skal hún þá leita um þær álit og tillagna Búnaðarfélags Íslands og hlutaðeigandi hreppabúnaðarféлага. Þer formönnum hreppabúnaðarféлага að hafa þá meðferð um afgreiðslu málsins, sem ákveðin er í 3. og 4. gr. þessarar reglugerðar, enda ber stjórn búnaðarsambandsins að láta fylgja umsagnarbeiðninni frumdrætti að samþykkt fyrir hvert ræktunarsamband.

Nú telur Búnaðarfélag Íslands, að skiptin brjóti í bága við ákvæði laganna og reglugerðar þessarar, og skal þá synja um staðfestingu á þeim, þar til er bót hefur verið á því ráðin.

8. gr.

Að fengnum samþykktum hreppabúnaðarfélaganna og umsögn Búnaðarfélags Íslands skulu tillögur um skiptin og frumdrættir að samþykkt fyrir hvert ræktunarsamband lögð fyrir aðalfund búnaðarsambandsins, sem tekur ákvörðun um skiptinguna.

9. gr.

Að fengnum þeim undirbúningi, er um getur í 7. og 8. gr. þessarar reglugerðar getur hvert ræktunarsamband innan þess búnaðarsambands, er skiptin ná til, sett sér ræktunarsamþykkt að eigin frumkvæði.

Skal það gert á sameiginlegum almennum fundi hlutaðeigandi hreppabúnaðarféлага eða á fulltrúafundi, og skulu fulltrúar kosnir í hlutföllum við tölu félagsmanna í hverju hreppsbúnaðarfélagi.

Samþykki löglega boðaður almennur félagsfundur eða fulltrúafundur frumvarp með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæða atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn ræktunarsambandsins senda samþykktina Búnaðarfélagi Íslands, er leitar á henni staðfestingar landbúnaðarráðherra.

III. KAFLI

Framkvæmdastjórn og verksvið hennar.

10. gr.

Í samþykktum skal kveða á um, hvernig framkvæmdastjórn sé skipuð, um lengd kjörtímabils og verkaskiptingu stjórnarnefndarmanna, enn fremur um valdsvið félagsfunda og framkvæmdastjórnar.

11. gr.

Framkvæmdastjórn búnaðarsambands eða ræktunarsambands skal annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skytt er henni að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins um kaup og val vélanna.

12. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

13. gr.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaaðila á samþykktarsvæðinu og ákveður, á hverjum tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, sem unnið skal að.

14. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún falið honum framkvæmdastjórn daglegs reksturs og umsjón með verkstjórn vinnuflokka, með erindisbréfi.

36

20. febr.

15. gr.

Allir samningar, er framkvæmdastjórn gerir fyrir hönd ræktunarsambandsins, samkvæmt samþykktum þess eða ályktunum aðalfunda sambandsins, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina og hreppabúnaðarfélagin, er að samþykkt standa, án þess að það hafi verið sérstaklega undir þá borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi sambandsins.

IV. KAFLI

Undirbúningur framkvæmda og vélakaup.

16. gr.

Stjórnir búnaðarsambanda annast með aðstoð Búnaðarfélags Íslands eftirgreindar mælingar og athuganir:

1. Stærð túna og sé jafnframt gerð athugun um ræktunarástand þeirra og áætlun gerð um endurbætur á ræktun þeirra, ef ástæða þykir til.
2. Stærð túnþýfis að flatarmáli á hverri jörð, sbr. bráðabirgðaákvæði jarðræktarlaga, nr. 54 frá 4. júlí 1942. Kostnaðaráætlun sé gerð um sléttun á því túnþýfi, sem telst sléttunarhæft tilkostnaðar vegna, eftir þeim reglum, er um það gilda, samkvæmt jarðræktarlögunum.
3. Skilyrði til nýræktar á hverri jörð, sem áformað er, að augin sé túnrækt á. Skal fara fram val á ræktunarlandi og stærð þess ákveðin með tilliti til ræktunarþarfa og búrekstursaðstöðu. Skal jafnan miða við, að sú ræktunaraukning verði gerð, að allra heyja verði aflað á vélferu, ræktuðu landi, sbr. þó ákvæði 4. liðs. Uppdrættir og ræktunaráætlanir taka til, hvernig framræslu skuli hagað, og ákveði í höfuðdráttum önnur einstök atriði, er að framkvæmdum ræktunar lúta.
4. Rannsókn á skilyrðum til að gera engi véltæk eða auka þau og áætlanir gerðar um framkvæmdir, svo og framræslu þeirra, sé hennar þörf. Þessar framkvæmdir koma þó því aðeins til greina, að ótvíræður hagnaður sé af framkvæmdinni samanborið við túnrækt, samkv. 3. lið.
5. Hvort einhverjar jarðir og þá hverjar, falli undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, um búferlaflutning.

17. gr.

Ræktunarframkvæmdir, sem gerðar eru samkvæmt lögum um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum og reglugerð þessari, skulu framkvæmdar eftir fyrirsögn trúnaðarmanns, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

Nú hefur stjórn búnaðarsambands eða ræktunarsambands ráðið sér framkvæmdastjóra, sérfróðan um ræktunarmál, og getur þá stjórn Búnaðarfélags Íslands falið honum að einhverju eða öllu leyti undirbúning ræktunarframkvæmda í samráði við jarðræktarráðunaut félagsins.

Ef jarðeigandi eða ábúandi, sé jörðin í leiguabúð, vill ekki hlíta ákvörðunum trúnaðarmanns, getur hann skotið þeim til umsagnar Búnaðarfélags Íslands, sem fellir fullnaðarúrskurð um tilhögun verksins.

18. gr.

Nú er jörð í leiguabúð og eigandi jarðar er ekki í hreppabúnaðarfélagi, er að samþykkt stendur, og skal honum þá tilkynnt, ef leiguliði vill gera meiri háttar

36 jarðabætur á jörð hans, sbr. ákvæði 41. gr. VII. kafla ábúðarlaga, nr. 87 frá 19. júní 20. febr. 1933. Vilji jarðareigandi ekki kosta umbótina, er heimilt að vinna hana fyrir leiguliða og á kostnað hans, og fer þá um rétt leiguliða gagnvart jarðareiganda samkvæmt ákvæðum ábúðarlaga.

19. gr.

Nú hefur ræktunarsamþykkt verið sett samkvæmt lögum þessum, og skal þá verkfæranefnd ríkisins vera stjórn búnaðarsambandsins eða framkvæmdastjórn ræktunarsambandsins til aðstoðar og leiðbeiningar um kaup og val nauðsynlegra jarðvinnsluvéla og verkfæra vegna hinna fyrirhuguðu framkvæmda.

Skýlt er stjórnnum búnaðarsambanda og framkvæmdastjórnnum ræktunarsambanda að láta verkfæranefnd í té eftirgreindar upplýsingar:

1. Skýrslu um stærð túnþýfis eftir þeim mælingum, er fyrir liggja frá trúnaðarmönnum Búnaðarfélags Íslands.
2. Áætlað flatarmál þess lands, er nýrækta þarf, til að alls meðalhefðs hvernar jarðar, er ræktunarsamþykkt nær til, geti orðið aflað á vélferu, ræktuðu landi.
3. Lausleg áætlun um, hve mikið af nýræktarlandi, samkvæmt lið 2, þurfi að ræsa fram.

Að fengnum þessum gögnum ákveður verkfæranefnd í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands, hver vélakostur sé nauðsynlegur til framkvæmdanna og hve margar vélar af hverri tegund skuli njóta styrks úr framkvæmdasjóði ríkisins á hverju samþykktarsvæði, miðað við eðlilega þörf búnaðarsambands eða ræktunarsambands, stærð þess, vélakost og vinnuafköst.

20. gr.

Verja skal úr framkvæmdasjóði ríkisins allt að þremur milljónum króna til greiðslu helmings af kostnaðarverði þeirra véla og verkfæra, kominna á ákvörðunarstað, er verkfæranefnd ríkisins telur þörf á til ræktunarframkvæmda samkvæmt reglugerð þessari. Styrkur þessi greiðist jafnóðum og vélarnar eru keyptar, enda liggja fyrir ákvarðanir verkfæranefndar og stjórnar Búnaðarfélags Íslands um vélapörf hlutaðeigandi aðila, sbr. 19. gr., síðustu mgr. Enn fremur upplýsingar nefndarinnar um, að fyrir hendi sé aðstaða til þess að fullnægja ákvæðum 24. gr. um geymslu véla og verkfæra, sem keypt eru.

Styrkur veitist aðeins á nýjar, vandaðar vélar og tæki, er keypt hafa verið eftir að lög um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum öðluðust gildi.

21. gr.

Nú hefur búnaðarsamband eða ræktunarsamband gert innkaup á vélum, áður en lokið er undirbúningi samkvæmt ákvæðum 19. gr., en vélarnar fullnægja ákvæðum 20. gr., og er þá heimilt að greiða styrk til þeirra, ef fyrir liggur yfirlýsing verkfæranefndar og stjórnar Búnaðarfélags Íslands um, að vélar þessar fullnægi skilyrðum laganna fyrir styrkveitingu.

22. gr.

Framkvæmdastjórn búnaðarsambands eða ræktunarsambands ber að taka þá greiðslu fyrir notkun véla og verkfæra, sem keypt eru og notuð samkvæmt reglugerð þessari, að hún nægi fyrir öllum venjulegum reksturskostnaði, og sé þar með talið hæfilegt viðhalds- og fyrningargjald, er miðist við, að það nægi til að endurnýja vélar og verkfæri jafnóðum og þau verða ónothæf.

Verkfæranefnd ríkisins ákveður, hvað sé hæfilegt að leggja til hliðar fyrir viðhaldskostnaði. Gjald þetta ákveðst sem jafnt árgjald, skipt á það árábil, er telst hæfilegur endingartími vélanna, að dómi verkfæranefndar.

Verkfæranefnd ákveður fjárhæð fyrningargjaldsins, og skal það miðast við, að hægt sé að endurnýja vélar og verkfæri að öllu leyti að fyrningartímabili loknu.

Nú eru vélar ekki notaðar einhvern tíma, og ber þá hlutaðeigandi búnaðarsambandi eða ræktunarsambandi að greiða fyrningargjaldið fyrir þann tíma.

36
20. febr.

23. gr.

Búnaðarfélag Íslands skal innheimta fyrningargjaldið í lok hvers reikningsárs og leggja það í sérstakan fyrningarsjóð, er verði í vörzlu þess.

Sjóðinn skal ávaxta í Búnaðarbanka Íslands. Búnaðarfélag Íslands annast reikningshald sjóðsins og ávísar úr honum eftir tillögum verkfæranefndar ríkisins. Hvert samband heldur séreign sinni í sjóðnum.

Stjórnir búnaðarsambanda og ræktunarsambanda tilkynna verkfæranefnd, þegar endurnýja þarf vélar eða verkfæri, og skal þá verkfæranefnd láta fara fram skoðun á þeim.

Eftir skoðun ákveður verkfæranefnd, hver áhöld skuli keypt til endurnýjunar, og tilkynnir það stjórn Búnaðarfélags Íslands, ásamt tillögum sínum um, hvað skuli greiðast úr fyrningarsjóði til kaupanna. Þegar vélar og verkfæri hafa verið keypt, ávísar stjórn Búnaðarfélags Íslands fé því, er hún ákveður, að fyrningarsjóður leggi fram til kaupanna.

24. gr.

Verkfæranefnd ríkisins skal hafa eftirlit með vélum þeim og verkfærum, sem keypt eru og notuð samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, viðgerð þeirra og viðhaldi, svo og ef þess er óskað, öðrum vélknúnum tækjum, sem notuð eru í sambandi við jarðræktarframkvæmdir í sveitum. Skal hún hafa í þjónustu sinni nægilega marga vélfróða menn til að annast eftirlit þetta.

Skýlt er framkvæmdastjórnnum að sjá um, að vélar og verkfæri séu geymd þannig, þegar þau eru ekki í notkun, að geymsla valdi ekki skemmdum á þeim.

Þeim ber að hlíta ákvörðunum verkfæranefndar ríkisins um viðhald vélanna, hirðing þeirra og geymslu. Vanræki búnaðarsamband eða ræktunarfélag viðhald véla þessara að dómi verkfæranefndar eða neiti að hlíta fyrir mælum hennar þar að lútandi, skal það varða sektum eða endurgreiðslu styrksins, sé um miklar sakir að ræða.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

25. gr.

Hvert ræktunarsamband myndar stofnsjóð til vélakaupa.

Til stofnfjár má telja:

1. Óafturkræf framlög búnaðarsambands og hreppabúnaðarfélaga, er nemi minnst $\frac{1}{4}$ hluta heildarstofnfjár, sem aflað er samkvæmt lið 1—4.
2. Óafturkræf frjáls framlög frá einstaklingum eða öðrum aðilum.
3. Sameiginlegt stofnfjárlán, sem tryggt er með sameiginlegri ábyrgð búnaðarsambandsins eða ræktunarsambandsins. Stofnfjárlán skulu endurgreidd innan 5 ára.
4. Styrkur úr framkvæmdasjóði ríkisins til vélakaupa rennur í stofnsjóð jafnóðum og hann greiðist. Til árlegra tekna stofnsjóðs má telja:
 - a. Tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 37. gr.
 - b. Vaxtatekjur og aðrar tekjur, er til sjóðsins kunna að falla.

26. gr.

Stofnfjárframlag búnaðarsambandsins og hreppabúnaðarfélaganna greiðist inn til sambandsstjórnar, þá er samþykkt þess hefur öðlzt gildi.

Framlag hvers hrepps-búnaðarfélags skal greitt í hlutföllum við fasteignamat lands og ræktunarlóða. Þó skal hver verðeining ræktunarlóða aðeins bera hálfan gjaldþunga móti einingu í öðru landverði.

36

20. febr.

Komi í ljós síðar að áliti framkvæmdastjórnar, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjárukningu til búnaðarsambandsstjórnar, er tilkynni það hreppabúnaðarfélögum, áður en fulltrúar eru kosnir á aðalfund búnaðarsambandsins.

Ef meiri hluti löglega kjörinna fulltrúa á aðalfundi búnaðarsambandsins ákveða stofnfjárukningu, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

Pegar um ræktunarsambönd er að ræða, sem ná yfir minna svæði en hlutaðeigandi búnaðarsamband, skal framkvæmdastjórn senda tillögur sínar um stofnfjárukningu til hreppabúnaðarfélaga á svæðinu, og ber þeim að leggja tillögurnar fyrir almennan fund í félögunum til samþykktar. Að fenginni meirihlutasamþykkt í hlutaðeigandi búnaðarfélögum skal tillagan borin upp á aðalfundi ræktunarsambandsins, og verði hún samþykkt þar með meira en $\frac{3}{5}$ atkvæða, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

27. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr rikissjóði, samkvæmt ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

28. gr.

Skýlt er samþykktaraðilum að hafa greitt til framkvæmdastjórnar $\frac{3}{4}$ af áætl-uðu kostnaðarverði, að fráðregnum væntanlegum jarðabótastyrk, þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað, áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðast með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

29. gr.

Skýlt er stjórnnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði, fyrir janúar-lok ár hvert að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreint, hverjar jarða-bætur óskað er, að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra. Skýrslum þessum ber að skila til stjórnar hlutaðeigandi búnaðarsambands eða ræktunarsambands, eigi síðar en 1. febr. ár hvert.

Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig, og enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppsbúnaðarfélagsins, að það takist á hendur ábyrgð á greiðslum sinna félagsmanna fyrir þau verk, sem hjá þeim verða unnin á því starfsári.

30. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 30. gr., ber framkvæmdastjórn, í samráði við stjórn hlutaðeigandi búnaðarsambands eða ræktunarsamband, að semja starfs- og rekstursáætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund til samþykktar.

Framkvæmdastjórn er skýlt að framfylgja samþykkttri starfsáætlun, eftir því sem við verður komið.

31. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu, eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði við flutning véla og verkfæra.

2. Að túnasléttun sé, að öðru jöfnu, látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum. 36
3. Að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanna Búnaðarfélags Íslands. 20. febr.
4. Að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo að því marki verði náð, að allur heyskapur verði tekinn á velfæru landi.

VII. KAFLI

Um verðlagsákvæðanir og greiðslu kostnaðar.

33. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist af verkkaupendum, eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamningum þeim, er um getur í 13. gr. þessarar reglugerðar. Heimilt er stjórn sambands að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktóxtum, meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðaruppgjör sé byggt á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

34. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er starfar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður.

Heimilt er búnaðarsambands- eða ræktunarsambandsstjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarreksturskostnaði hvers árs.

35. gr.

Aðalfundur búnaðarsambands eða ræktunarsambands getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 1. gr. þessarar samþykktar, í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

36. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn, í samráði við stjórn hlutaðeigandi búnaðarsambands eða ræktunarsambands, á þeim tímum sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir búendur, hreppsfélög eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu, þótt þau falli ekki undir ákvæði 1. gr., ef sýnt þykir, að það sé hagkvæmt fyrir búnaðarsambandið eða ræktunarsambandið, enda sé tryggt, að vélakostur sé ekki festur svo við þessi störf, að það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

37. gr.

Rekstursafgangur af áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 36. gr., skal leggjast í stofnsjóð og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 25. gr.

VIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

38. gr.

Búnaðarfélag Íslands og verkfæranefnd ríkisins skulu halda námsskeið fyrir þá menn, er eiga að vinna með vélknúnum jarðvinnslutækjum, sem keypt eru og rekin samkvæmt reglugerð þessari, enda hafa þeir menn einir rétt til að vinna sem aðalvélamenn með tækjum þessum, sem eru viðurkenndir til þess hæfir af verkfæranefnd ríkisins.

Kostnaður, sem leiðir af þessu, svo og eftirliti því, sem um ræðir í 24. gr., greiðist úr ríkissjóði.

39. gr.

Nú hefur jarðræktarsamþykkt verið komið á og starfsemi hafin samkvæmt fyrirætlunum hennar, og skal þá Búnaðarfélag Íslands senda hlutaðeigandi búnaðarsambandi eða ræktunarsambandi jarðræktarstýrk allra aðila á samþykktarsvæðinu óskertan til afgreiðslu og úthlutunar að frádregnu fyrningargjaldi samkvæmt 22. gr., nema sambandsstjórnin geri aðrar ráðstafanir.

40. gr.

Skuldir, sem myndast kunna við búnaðarsamband eða ræktunarsamband samkvæmt lögunum og reglugerð þessari, eru forgangsskuldir, tryggðar með veði í jörð þeirri, er framkvæmdin hefur verið gerð á, næst á eftir lánum þeim, er á jörðinni hvíldu, er framkvæmdin hófst, og vikja aðeins fyrir opinberum gjöldum og fylgifyrirköf, ef um óðalsjarðir er að ræða.

Skuldir þessar má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Um breyting samþykta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

41. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn, skulu sendar stjórn hlutaðeigandi búnaðarsambands eða ræktunarsambands, er sendir þær til allra búnaðarféлага, er að samþykkt standa, til umsagnar. Þær skulu síðan lagðar fyrir aðalfund hlutaðeigandi sambands. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti $\frac{3}{4}$ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

42. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um, að tilgangi samþykktar verði ekki náð, og lögmaður aðalfundur hlutaðeigandi sambands samþykki það með að minnsta kosti $\frac{3}{4}$ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

43. gr.

Brot gegn lögunum og reglugerð þessari varðar sektum til ríkissjóðs frá 100—5000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Mál út af brotum skulu sæta meðferð opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- 36
og húsagerðarsamþykktir í sveitum, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftir- 20. febr.
breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. febrúar 1946.

Pétur Magnússon.

Árni G. Eylands.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ragnhildar B. 37
Metúsalemsdóttur og Stefáns Péturssonar, prestshjóna að Desjarmýri og Hjaltastad“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. febr. 1946. 20. febr.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRA

fyrir Minningarsjóð Ragnhildar B. Metúsalemsdóttur og Stefáns Péturssonar,
prestshjóna að Desjarmýri og Hjaltastað.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af börnum nefndra hjóna, árið 1945, en þá og árið 1944,
var aldarfæðingarárstið þeirra (sbr. Aldarminning og niðjatal, Rvík 1945).
Stofnfé sjóðsins er kr. 5000.00.

2. gr.

Sjóðurinn vex af vöxtum stofnfjárins og minningargjöfum eða öðrum gjöfum,
sem honum kunna að berast.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins, svo og tekjur hans aðrar, skal ávaxta í Söfnunarsjóði
Íslands, aðaldeild.

4. gr.

Af vaxtatekjum sjóðsins má verja allt að 10%, samkvæmt því, er segir um til-
gang hans í næstu grein. Aðrar tekjur hans leggjast við höfuðstólinn. Þó má veita
styrki af stofnfjárgjöfum, eftir fyrirmælum þeirra, er slíkar gjafir kynnu að gefa.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita námsstyrki stúlkum eða piltum, búsettum í
Norður-Múlasýslu, stúlkum til húsmæðranáms, piltum til búfræðilegs náms, jafnt
innanlands sem í öðrum löndum. Að öðru jöfnu skulu umsækjendur úr stórum
systkinahópi sitja fyrir styrkveitingum.

6. gr.

Námsstyrkir skulu vera minnst 500 kr. Má tvöfalda upphæðina eða ítreka
styrkveitingu til sama styrkþega, ef það að áliti stjórnar sjóðsins þykir hlýða.
Það af vaxtatekjum sjóðsins, lausum til úthlutunar, sem um fram kynni að verða
500 kr., eða 1000 kr., þau ár, sem styrk er úthlutað, leggst við höfuðstólinn.